

פ ר ר ו ק ר ל מס' 149/ב

טיסיבת ועדה הכספיים, שהתקיימה ביום ד', י' באלול
תשי"ד - 8.9.54, בטעה 8.54.

- ברכור: חברי הועדה:
- י. גורי - היו"ד
 - י. בדר
 - א. טרופ
 - ח. לטרון
 - ס. דיין
 - א. הרצפלד
 - ק. לוז

פרופסיים: טר עילם - מנהל סדר העבודה
טר סודיקר - מטעם האוצר

- מדרגה:
1. בירור בשאלת הסיכון
 2. רשימה בניני מאר על פי חוק מלוה חובה
 3. חוספת יוקר על דמי היצוג לטרי המדינה
 4. העברת מסעיף לסעיף בחקציב המדינה
 5. אישור ערבויות המדינה
 6. פדיון מוקדם של מלוה חובה

היו"ר י. גורי: פותח את הישיבה.

בשעת הדיון על תקציב הסיכון בתחומי תקציב הפיתוח, נדונה השאלה על אופן השימוש בסכום זה הנועד להקמת 11 מלך יחידות דיוור לחיטול הכרובים והפחונים בטעבורות. זהו חלק מתוכנית שצריכה להתגשם, ואשר בחלקה מתגשט בתחומי שנת התקציב 1953/54, כ-5 אלפים יחידות שהן נמצאות בשלב הבניה, ובחלקה תוטלם לתקציבי שנות הכספיים 1955/56 ו-1956/57. בשעת הדיון נאמר על ידי חה"כ הרצפלד שהנה עומדים להפירט מתוך 11 מלך יחידות אלה כ-1500 יחידות לצרכי סיכון עולי צפון אפריקה. מטביב לדבריו של חה"כ הרצפלד התפתח ויכוח קצר שטרם נסתיים. מתוך החשבת העניין החלטתי להסתיך בדיון זה ולסיימו לפני צאתנו לפקרא. ערכתי גם סכתב לטר האוצר בענין זה והעתק מסנן סלחתי לטר עילם, מנהל סדר העבודה. ברור טייס לענין זה רגישות גדולה, טטום שהכל חסבו שהנה קיימת תוכנית לחיטול הטעבורות, וברור שהקיצוץ בתוכנית זו טרחיק את הגשמתה. הענין טעורר דמגה, אף על פי שגם אלה החולקים על כך גם כן טינם כל כך שלמים עם עצטם, כי טוף טוף צריך לפתור את השאלה, אם רוצים להביא עולים ולא רוצים לחזור על פרטת הכנסת העולים בכרובים ובפחונים, אל יוד הקסת סכרן בעוד טועד. כיצד פותרים את השאלה הזו - לא ברור כל כך. על כן ברצוננו לטטוע באורים נוספים בנידון טפי מנהל סדר העבודה טר עילם.

טר עילם:

יתכן טאנוי עצטי אטם על כך טנתעורר ויכוח טטביב לברשא זה, טטום שהעמדות את השאלה, ראולי לא בנהירות טפטיקה, טתהיה נתפסת לחברים כהלכה, אם כי הייתי טבור טאנול טנאך את הענין בצורה טטכועת והייתי טבור טטחובתי היה לטר זאת לועדה. הנחתי היתה טאם דנים בסוף אוגוסט בוועות הכספיים על תקציב הסיכון טטונח לפני הועדה כפי שהוכן חדשים טטער קודם לכן - ומבאורים את כל הענין ומתקטריט להנחות טטוייטות - אינן זה טבעי אם בסוף אוגוסט וכהאטיט טפטטבר לא אגיד טייט תופעות הטחייבות טטקנות טטוייטות.

ניסיתי לבאר מה הם הדברים, ולצערני אני

חייב לחזור לענין בתקווה שבקודת המוצא שעליה עמתי לא תמצא בסתירה עם תפיסת חברי ועדת הכספים.

המדובר הוא ב-11 אלף יחידות שיכון שלפני

הנחה סטוייטת יש להן כדי לחסל את בעיית הבדונים והפחונים, בצירוף אותן אלפי יחידות שיכון הנבנות והולכות - וחלק בעצם כבר גסור - מתוך הבניה

בתקציב הקודם. לתקופת הפריל היו כ-6 אלפים וכמה מאות יחידות שיכון

בבניה במסגרת התקציב הקודם. כיום הזה מספר, של יחידות שיכון אלו, שעדיין לא נסדרו למשתכנים, מסתכם

ב-3 אלפים יחידות בערך, וה-3 אלפים הנותרות הנמצאות בשלב של בניה גם כן במסגרת התקציב הקודם בשלמות,

באופן שתוך חדשים יוטלם כמעט הכל, אולי פרט לכמה מאות יחידות אשר

תעכבנה לעוד כמה שבועות. לצורך השלמה, על פי הצהרה סטוייטת, החשבון

אשר 11 אלף יחידות; הסכמי ביטיבה הקודמת שאין אפשרות לערוב לדיוק החשבון לא

הזה, כי כמה שקוראים מעברות, שהן טעונות חיטול, הבדונים והפחונים -

יוסבות טשפות בספר סטוייט, מספר אשר בטבע הדברים מסתנה, עקב הקטת

מספחות חדשות, כליש אלפי רוקים ורוקמות ומסתהרות בטרופת הזמן טשפות

חדשות, יש חוזרים מהצבא כמסתחררים, באופן שאם אתה רואה לפניך תקופת

זמן לחיטול הנעיה ואתה לוקח בחשבון מספר של היום, לא ברור כיצד הדברים

יתפתחו תוך שנתיים הקרובות, ויתכן שלא תוכל לחסל בשלימות בצורה של דיוק

מתייטי.

העירותי כמו כן סקייטת רגיטות לגבי העובדה

שבבניית השיכון הזה לא תגובש באופן מוחלט את היטיבה הנוסחית של מספחות העולים,

כי כולנו התלבטנו בשאלה זו, וכל מי ששוקל את העניינים רואה שיש אלפי

מספחות שיושבות בטרופות הגדולים ליד הערים ומהורים בעיה של מציאת

תעסוקה פרודוקטיבית ועוד הרבה בעיות אחרות. לעומת זאת יש איזורים

הטעונים פיתוח ורוצים ככל המפור לקדם את ההליכה לסם. נוסף לזה רוצים

לראות ביושבי המעברות גטידה גבוהה דרובה להליכה להתייטבות. ואמנם,

אם כי בקנה מידה לא גדול, המעברות מזינות את ההליכה להתייטבות יום יום.

התנועה מן העיראל הכפר, למרות הציונים בעתונות על הליכה להתייטבות

של פועלים ותיקים ומסודרים יטיודה, היא בעיקר תנועה של יושבי המעברות.

לפי הסיכום של מספר המספחות היושבות

במעברות, הרי מספר הדירות שצריך לבנות בתחום העיר או המושבה - ואפילו

כאיזורי פיתוח - הוא, טבוטיצה אריתמטית, למעלה מ-11 אלף. אלא ההנחה היא

שחלק יטבה להתייטבות וירצה סם את שיכוננו וקיימות הערכות שונות על

מספר המספחות שאפשר לסמוך עליהן שתוך שנתיים אלה תרצנה ללכת להתייטבות

ותקבלנה סם לא רק את שיכונם אלא למעלה מזה. לפי הנחה הקיימת, מספחות

טראסיהן הם בגיל שאינו עולה על 35 שנה, ויושבות ליד הערים, אין לבנות

להן כיום שיכון. אצו גיטסנו את הערכתנו של 11 אלף יחידות על סמך היתרה

הזו שנצליח להפנות למקומות התייטבות, או לאיזורי פיתוח. ועל זה קיים

בעצם המאבק. להמחשת הרעיון אתן שתי דוגמאות:

בין המקומות באיזורי פיתוח טרוצים

לקדם יטבה קריית טמונה, או חלסה; בחלסה היתה מעברה גדולה אשר מתחטלת

והולכת בהדרגה. לצערי היא מתחטלת והולכת בצעדים אטיים יתר על המידה,

כי אין סם כוח אדם במידה מספקת כדי ליצור קורים מקצועיים של פועלי

בנין. כעת הטנדנציה היא להפנות אותם לעבודות בתוך ההתייטבות באותה

מביטה, וכשהם נקלטים הם מסכיכים לעבוד בענף אותו למדו. לכן בונים

את חלסה לצט; בחלסה יש עוד 350 מספחות היושבות בפחונים ובמצעת התקציב

כתוב - 350 בית. אולם אם אנחנו מצליחים להעביר מספחה מבית-ליד לחלסה,

הרי אין לנו בשבילה בית. על כן הצו האלטנטרי הוא לבנות פחות על חשבון

בית-ליד ולתת תוספת לחלסה. תוך כדי טיפול הצלחתי להביע 48 מספחות

מבית ליד לעבוד לחלסה, אנשים אלה מסכימים לעבוד כפועלי בנין, ואין

בחלסה כוחות אדם לעבודות בנין. אולם היכן נסכן כל המספחות האלה? אצו

מכרחים להפחית מספר היחידות המסוטן לגוט בתניה ולהגדיל את מספר

היחידות בחלסה.

דוגמה שניה: ברמת השרון ישנה מעברה גדולה; לא הרחק ממנה נמצא כפר הירוק; הטורים והמדריכים של כפר הירוק עושים עבודת חינוך בקרב המעברה, ואנשיה אף עובדים לעתים קרובות בכפר הירוק. והנה הצליחו לגרום לזה ש-65 משפחות ברמת השרון הסכימו לעבור כהשלמה ל-3 מושבים בקרבת אשדוד. גולם כשמתיל הדיון על תקציב הפיתוח והעתונות הביאו את העובדה שייבנו יחידות דיוור לאיטול כל המעברות - וטייחה עוד הוסיף: "בסקוטן" - וגם מתוך מיזו הסתה קוטוניסטית שהשפיעה בכיוון זה, הרי הודיעו 65 משפחות אלו: לא! לא! בלך כיוון שייבנו לנו בתים ברמת השרון. מה צריך לעשות במקרה זה? - צריך להאיט את הבניה ברמת השרון ולהזק אותה במקום אחר.

אני הסברתי בפעם הקודמת שקיימות בעיות חמורות מאד של כוח-אדם אשר יקים את המבנה הזה. הסברתי שכל יחידה טבונית היום שקולה לא בכסף אלא במלכודים שטסקיעים בה: בעבודה וזכר, בטיב ובמידת הבית - עושים ריצוף, טיח וגם דירה יותר גדולה. בו בזמן שיש כ-5000 יחידות במושבנים וקייבוצים צעירים, יש כמה אלפי חדרים במושבני הקודמים, יש שיכון עממי, יש בניה פרטית עצומה ויש קושי לארגן את כוח העבודה כדי לבצע כל זה. וברור שבתים ליד תל-אביב עלולים להיגטר יותר מוקדם, ומאחר שיש ליד תל-אביב עבודה רבה, אין אנו מצליחים לגייס כוח-אדם נכון לבנות במקור אחר. בטבריה אי אפשר לעבוד מפני שאין אפילו מדריכים שילמדו ויכשירו מועלים מקצועיים. אם כן, לשם רגוליציה, כדי שהקבלנים לא ימצאו את סיפוקם רק ליד תל-אביב וחיפה, אנו סוכרחים לשים דגש בפניות הטרזחקות ולהחליט את קצב הבניה במרכזים הללו. נוסף על כך אנו חייבים לראות את הענין כמשתלב לא במעטוקה במובן היום-יומי, אלא בתהליכי המעטוקה, שלא תוצר מעטוקה גדולה במרכזים ובסקוטות טרוזקים לא נוכל לבנות שום דבר. על כן אנו חייבים להגדיל בפריפריה ולהקטין במרכז.

לעומת זאת אין כמעט הבדל אם אני טוסה לקבלן לבנות 300 דירות או 500 דירות או 150 דירות, כי אין הוא בונה 500 דירות באותו קצב שהוא בונה 150 דירות, אבל אני יכול ליצור סבויים בתחומי שוק העבודה, מבחינת הפניית כוח האדם, בין הרצוי יותר והרצוי פחות. לכן האוהה היא לקיים מבחינה זו תנודה לפי טאב הדברים. אם אנו רואים שמתקרבת עונת הגשמים, ויש מיזורים שאם לא יצאו מהיטודות לפני כניסת נובמבר באותה שנה לא יוכלו לעשות שום דבר יותר - ואז כל החורף הולך לעיבוד - הרי אנו סוכרחים לעבוד כעת במיזורים אלה. ויש מיזורים שאפשר להניה יטודות גם בפברואר. באופן כזה מבטיח שהחורף לא ילך לבטלה ונוכל להמשיך בו עבודת הבניה.

ונקודה נוספת: 11 אלף דירות אלה, רשום סטולן בתקציב רק 12 מיליון ל"י, בו בזמן שבסקום אחר כתוב: 11 אלף יחידות - 28 מיליון ל"י. כולנו יודעים ש-11 אלף יחידות אינם כוונים ב-12 מיליון ל"י, כלומר זהו רק חלק מהסכום שהוא סאולק בכמה תקציבים ולפי קוטבינציות טובות. וזאת המעטה יש לעשות בשנתיים, בשנה זו ובשנה הבאה. וכדור-אם לא קיימת הרגוליציה בעבודה והמגמה לפיזור המוכלוטיה, הרי טובן שאני אפשר לירות בתוחם 11 אלף יחידות.

יש עוד דבר אחד: אין תיכנון טובן בכל יום סן הימים למספר רב של יחידות, כי זוהי עבודה מאד מדוקדקת וקשורה בכל טיבי חישובים ושיקולים, בחינות בטחוניות וטופוגראפיות, יש גם פרודורה שלוקחת זמן רב - שאלת הבעלות על הקרקע וכו' - על כן אין אפשרות לבצע בבת אחת את כל התוכנית ל-11 אלף יחידות, גם לו היה כסף, אלא יש מוקדם ומאוחר, לא רק לפי הצורך אלא גם לפי המסיבות. ועלינו לקבוע עדיפות פנימית, לצרות על המהנדסים מה לתכנן קודם ומה אחר כך. לאה"כ הרצפליד יש טבע מצויין, שהכל הוא רוצה לעשות באותה התלהבות ובאותו זמן, אבל בני תמותה רגילים אינם מחוברים באותן סגולות ואינם מצליחים, כי אם אני תובע מהמהנדס לעשות דבר מסויים אחר, אני צריך לוטר לו מה לא לעשות אחר.

מכל הנימוקיה הללו חייבים אנו להרבות בבניה לא ליד חיפה ותל-אביב, כי אם באיזורי פיתוח. לא מעט מוענים החברים מדוע בונים כל כך מהר ליד הערים ומדוע נמחבת הבניה בכפרים; המענה הוא אודות, כי למעשה קל יותר לבנות ליד הערים, מתוך שכוח האדם מצוי בהם יותר. אולם מתוך שי קול הצרכים אנו חייבים להאים את קצב הבניה במרכזים ולזרזו בתחומי איזורי הפיתוח. כי בהגיענו לאדם לעבור מבודן שבשכונת בית ליד לבדון בחלטה, מהי האחרקציה שבהצעה כזו? הרי שאנו צדיכים להכין ליד בית, אם ברצוננו שהוא יעבור מבית ליד לחלטה.

במידה שבמשרד העבודה אנו מבקרים את עצמנו, אנו מבקרים את עצמנו על כך שלעיתים יותר מדי קרובות אנו מקשיבים לחשונות מסוימות מן החוץ ולא מקשיבים לצד הנכון של הפעולה. ולכן עשינו מסלולים, בהם עצמנו את הבניה במרכזי פיתוח חסינים, למשל בבאר שבע. ואני שואל את עצמי מדוע נתפסנו להלך הדרך של אותו עקרון - חימול המעברות כמוה שהן, בלי הסניה מכוונת. הלבנו לבנות ליד המעברות שבמרכזי הארץ, עצמנו את הבניה באיזורי פיתוח, ואם מצליחים כעת למצוא משפחה המסכימה לעבור לבאר שבע, אין לנו דעה לשכנה בבאר שבע; וכאשר אנו רוצים לראות את באר שבע במרכז גדול לקלימת עולי צפון אפריקה, וברצוננו לבנות שם מאות בתים, אין אנו מוצאים כוח-אדם, מסוים שבאר שבע מגיעה לידי מצב של סטביליזציה.

מה קרה שקולוניה לא נבנתה?

ח. למדון:

זהו שח פרובלימטי ממעמי במחון בגלל מצבו המורלוגרפי. הענין מאתמובך מבחינה זו והמהנדסים מתקשים בעריכת תוכנית.

מר טילמן:

אני עשיתי אולי משגה אחד בישיבה הסודמת של הועדה - ואינני מתחרט עליו - בזאת שאמרתי את הדבריה בגילוי-לב, משום שחשבתי שמחובתי להזכיר, בעת הדיון על התקציב, את המאורע שכולנו שמחים לקראתו - עליה חדשה בונה מדה של ערך. אני גם חשבתי שאשאל על ידי חברי הועדה, לאן ישימו את כל היהודים האלה; שוב מעט במחנות, בגינת ליד ובחיריה, ליד הערים הגדולות, או שיחפשו מוצא אחר? אמרתי באותה ישיבה שבחקופת חולת התקציב הנה עלולות להגיע 5 - 6 אלפים משמחות, אשר מחציתן יומנו לאיזורי פיתוח ומחציתן להתישבות, ואף מלשונות לא תופנה לאותם המקומות שאנו רוצים עוד להוציא מהם. כי השאלה היא: לאן יושמו, היכן יגורו? ואמרתי באותו מעמד שאלף משמחות יש מחשבה לשכן בכפרים קיימים שיש בהם בתים ריקים, כפרים שזקוקים להשלמה, והכוונה היא לכפרי עבודה. ומוטב היה מבחינת החשבון התיאורטי ישנן פנויות כ-1200 יחידות דיור, אולם בעקבות הפילוג על חל עדות ומיבות אחרות, יש להניח שנוכל לשכן במקומות אלה כאלף משמחות. אשר ליתר, טגם כן יוסנו להתישבות, להם יוקמו מחנות שיטמנו כגרעיני התישבות באיזורים שהם צריכים להתישב. אשר למשפחות שיוסנו לאיזורי פיתוח, לאור כל ההסברים שנתתי עד עתה, בקשר להגברת קצב הבניה באיזורי הפיתוח למען חימול הבדונים והמחוננים הקיימים, גם אם חשבוני לא יתקיים ויהודי בית-ליד לא יראו ללכת למקומות האלה, הרי בדירות שיוקמו יוכנסו עולים חדשים מעולי צפון אפריקה, ובמידה שי הודי בית-ליד כן יסכימו לעבור לדירות אלה, העולים החדשים יושכנו זמנית במעברות לליד מקומות הפיתוח וישתמשו במלאכת הבניה עד שיגיעו לבית שלהם בעבור זמן מה. חשבתי שכל זה עלול היה להניח את הדעת.

אני מצטער שכל מה שאמרתי בעת אמרתי בהעדרו של ח"כ הרצפלד, ורוצה אני רק להוסיף שעם ח"כ הרצפלד יש לי ויכוחים על כל מיני ענינים, והוא תובע דברים חשובים שמשרדהעבודה אינו יכול לקבל אותם ממעט מסוים - תומר תקציב. משרד העבודה אינו רוצה לעשות מעשה טוב למישהו תוך עשיית מעשה רע לגבי מישהו אחר. כדי להסיר כל ספק אני רוצה להדגיש, שאמנם אנו עוסקים בשיכון לכאורה לאנונימיים, אולם אנו רגישים למדי, ולא נהיה מוכנים לתת בית ליהודי פלוני על חשבון יהודי אחר היושב במעברה. ואין כל חשש שמשרדהעבודה ירצה או ינסה לפתור את בעיית עולי צפון אפריקה על חשבון יושבי המעברות. אולם גם זאת לזכור שאנו חייבים, אם מתוך הנימוקים לפיזור האוכלוסייה, אם מנימוקים לקדם את ההלצה להתישבות, אם מנימוקים של יצירת כוח עבודה

באיוזרי מיתוח שיכול לבצע את הפרוגרמה הזאת, אנו חייבים לעשות את הקומבינציות הללו לטובת האיזורים המרוחקים הרעה האיזורים העירוניים.

היו"ר י. גורני:

מר גילס הסביר את העניין יפה ובאורה משכנע למדי, אבל בכל זאת נשארו כמה שאלות המעונות חשובה. כידוע, לפני שנה בערך נחקיים דיון בקשר לשאלה היסודי המעברות ונבחרה ועדה מטנה, משותפת לוועדה העבודה וועדת הכספים. בתום הדיון הונחו מסקנות הועדה על שולחן הכנסת. למי עניו דעתי מסקנות אלו הסכו להיות מסמך בעל ערך, ככל מסקנות המונחות על שולחן הכנסת, ואי אפשר להפעלם מהן. אולם מצד שני, כל מי שמוען לחיסול הבדו ניה והסתוניה צריך להזהיר מחני יאירת מרכזים חדשים של עוליה הגרים גם כן בבדוניה ובסתוניה; וכאן אני שואל את שאלתי: הלא בדרך כלל מדברים על עליה של כמה אלמים כבר השנה, וההכרטה של 1500 יחידות היא תרומה חשובה אבל אינה מותרת את הבעיה. וברור שבמידה וסומדים "לחנות" מהתוכנית המקורית לחיסול הבדוניה והסתוניה, הדבר יגרום להאמת התהליך של חיסול הבדוניה והסתוניה. שאלתי היא, האם במשרד העבודה ישנו תכנון שיוצע לממשלה, כיצד להתגבר על בעיה זו בשנה זו וגם בשנה הקרובה. צריך לראות את העניין באספקט יותר רחב, לא רק בתחומי שנת התקציב הזו.

י. גורני:

הלא הדובר הוא בעליית עטרם. אלמים משתוח ויחכן שהמאורעות יכריחו אותנו להכניס תוספת לצד ההגדלה. בהמשך לשאלתו של היו"ר אני רוצה לשאול גם על הצד התכני של התיכנון: בעבר נעשו כמה וכמה שגיאות של הקמת מחנות דווקא במקומות ריכוז של כמה ערוצימים ובזמן הגשמים היו שמכונות; האם יש תיכנון ארצי מבחינה זו, ואיזה גורמים בודקים ומאשרים את התוכניות?

מר גילס:

ההנחה הקיימת כיום היא שבתקופה מעטה עד חודש מרס בשנה הבאה, כלומר עד סוף שנה התקציב השטמט, עוליים לבוא לארץ 5 - 6 אלמים משתוח מסמון אפריקה. אם הנחה זו תוקיים והעליה חגיע בהתאם לתוכנית, אני סבור שלא צפויות תקלות גדולות. העוליים אשר יכוונו להתישבות אולם לא יכנסו חכף למושביו וכמרים קיימים, ירוכזו במעין מחנות מרום-התישבותיים, בגוש אדמה שעליו הם צריכים להתישב בעתיד. ישנה דאגה לאיתור שטחים מתאימים מבחינה זו, מבחינה בתחזית, אספקת מים, מוסוגרמיה ואקלים. רק אתמול השתתפתי בישיבה עם אגף התיכנון של מחלקת ההתישבות בכדי לממן את המקומות המתאימים. אם יהיה עניין לוועדה הכספית, במועד מאוחר יותר אוכל למסור כיצד הדבר הזה ייעשה.

א. הראבלד:

אני רוצה שיהיה ברור ש-11 אלף היחידות שעליהן הוחלט באות לחסל ולפתור בטיה של אנשים אשר קבלו מעין פריבילגיה בגלל התנאים הגרועים שבהם הם חיים זה כמה שנים. ואין אני מחוייב לתת פריבילגיה זו לאנשים שטרם באו, ואשר לא הסתיקו כלל לטבת בבדוניה ובסתוניה. אני אומר שלנגוע בתוכנית מקורית זו של חיסול הבדוניה והסתוניה, הדבר הזה צריך להיות בבחינת איסור מוחלט. ואם מר גילס רוצה לבנות בתים בשביל העוליים החדשים שיגיעו לכך הוא צריך לדרוש תקציב מיוחד ולא לנגוע בתקציב הזה.

(ב) עניין כוח הקליטה הוא לדעתי העניין החשוב העומד כיום בפנינו ואני מניח ליו"ר הועדה להקדיש זמן לדיון מיוחד בשאלה כוח הקליטה.

(המשך הישיבה רשם בט)

ב.ט.

פר עילום: אם ננתח את הפסחחות היושבות במעברות לפי גילם וטענת האוביקטיבי, הרי אין צורך הרביקטיבי מדוע לא יועברו חצי מהיושבים במעברות, אבל בטחאות אין זה כך, כי יש כאלה שהסתדרו בעבודה ואין טעם לכפות עליהם לעבור.

על מנת לבנות 11 אלף יחידות חדשות, נספר כבר ליד קבלנים לבנות למעלה מ-7 אלפים יחידות, נוספות לאלה שבבנין סתוך התקציב הקודם. מכל הבחינות לפני עונת הבנייה אפשר יהיה לספור לא יותר מ-9 אלפים, והיתר יסירו רק באביב הקודם.

סתוך אלה שבין כה לא נספור אותן, אנו מקדימים את הסוג שדברתי עליו, כי מבחינה אוביקטיבית הדברים הם יותר טובים, ובינתיים יכינו את יתר היחידות כדי ליוכלו לספור אותן, באופן אוביקטיבי, בפברואר או מרץ בשנה הבאה.

לענין חלטה: כדי לחסל מעברה זו צריך לסתוך לסם כח אדם חדש, כי כוח האדם שבסיום אינו נותן הפירות לבנות יותר מ-100 או קצת יותר דירות לשנה. טבריה לא יכולה לעשות את הסלמה הזאת בשם האדם הסוצי בה, ואנו מפקפקים אם יש הצדקה להגדיל את טבריה בזמן הקרוב רק מניסוקי הבנין.

כח האדם הוא הדבר הטכריע בקצב הבניה, ואין סוג כוונה של הפסקת בניה במקום אחד על מנת להטיב את הבניה במקום אחר. אך לאחר שכה התמקד הוא טובל, אנו מתכוונים לשים את הדגש על האזורים בהם תבוא ההשלמה מאוחר יותר. בטביבה נוחה אפשר לקבל את הבנין 8 - 10 חודשים לאחר סטירתו לבניה, בעוד שבאזורים הסרוחקים אין אנו מקבלים את באזמת/ונה. אין אפשרות בטול הבטחות לסיכון יושבי המעברות, אלא יש סוקדם וטאותה בגבולות הזמן המסוער לפעולה כולה.

היו"ר י. גורני: אפשר לקבל את הצעת חבר הכנסת הרצפלד על קיום ברור נוסף בוועדה, במסמך רחב יותר, על הבעיה. אולם לא נוכל לעשות זאת אלא לאחר סובר של שר האוצר סחו"ל. נעשה זאת אפוא לפני חודש העבודה בתום המגרא.

התימת בניני פאר ע"י חוק מלרדה הרבה

א. הרצפלד: נוסף לענין הבתיים בחולון, שדובר עליהם אחרונה, יש עני בתים הרחוב מבן גבירול בירושלים שנס צמים ברטיטה, והייתי מציע לוועדה לצאת ולראות אותם, כי הם רחוקים ביותר טלהיות בניני פאר.

היו"ר י. גורני: אפשר לקבל הצעה לבקור, אך הייתי מבקש את הסמונה על הכנסות הכדינה, סר שרף, הנוכח כאן, לתת את דעתו על כל עניין זה.

פ. לוז: אני מבקש שיפורסם בכתובות על החלטת הוועדה, שבכל מקרה של ערעור מצד המעוניינים על הכללתם ברטיטה, יובט הדבר שנית לדיון ועדת הכספים.

נפת יוקר על דמי היצוג לסרי המדינה

ר.י. גורלין:
מחתימת סוכיר המטסלה בתקבל מכתב בו הוא מציע
לוועדה לאשר תוספת יוקר לדמי היצוג שטקבלים
ייה (מקריה את המכתב).

כסדנו על מסכורת השופטים החלטנו שהיא חלה גם
סרי המדינה, אך לפי בקשת הסרים סינינו החלטה זו והשארנו את המסכורת
ידעת. הבקשה הנוכחית נראת לי ככוזקת גם מאחר שחלק מחברי המטסלה
נאים במצב חוסרי קנה לסרי. כידוע, גם חברי הכנסת רשאים לקבל תוספת
ן על דמי היצוג.

ט.ט.פ.: מה היא מסכורתם של סרי המטסלה?

ד.ר.:
חבר המטסלה שיש לו אשה וילד מקבל מסכורת ברוטו,
כולל תוספת יוקר, של 303 ל"י, ולאחר נכרי הם הכנסת
48 ל"י בתוספת דמי יצוג של 70 ל"י, הוא מקבל צ"ק ע"ס 324 ל"י.
המטסלה מקבל 25 ל"י נוספות. נוסף לכך מקבל כל שר 70 דמי יצוג,
מט המטסלה, שר החוץ ושר האוצר - 100 ל"י.

ט.ט.פ.: ונוסף לכך טקבלים דירה ואט"ל?

ד.ר.:
דירה מקבל רק ראש המטסלה. שר הסומר את דירתו
הקודמת והמקבל דירה הסייכת למטסלה טסט, אילו
ים שכר דירה. אין טקבלים דמי אט"ל, אלא החשבונות של הוצאותיהם
ני מלון בשלחים ישר למטסלה.

תוספת היוקר שאנו מציעים להוסיף היא של 80 ל"י.
ד, החל מ-1.4.54.

בר-יהודה:
אני מסכים להצעה בדבר תוספת היוקר, אולם לדעתי
צריך ראש המטסלה לקבל דמי יצוג גבוהים יותר מאשר
החוקר ושר האוצר, כן נראה לי שיש להגביל את סכום האט"ל שרשאי שר
ציה ליום.

ר.י. גורלין:
אני מציע לדחות את הברור בענינים הסוכים האלה
עד לאחר הפגרא, ועתה לאשר רק את תוספת היוקר
היצוג, כמסויק במכתב.

ה.ו.ל.ט.:
לאשר את תשלום תוספת היוקר לדמי היצוג
של סרי המדינה, כמבוקש במכתב סוכיר
המטסלה אל ועדת הכספים.

העברות מטעין לטעין בתאגיד המדינה

הי"ד י. גורלי
אנו התבקשנו לאשר סורה של סבויים בתקציב
1954/55, ע"י משרד הסובייטים.

הסבויים באגף הגבייה ופס רכוש - א ו ש ר ו

הסבויים בלשכה הראשית באגף סטבע חוץ במשרד האוצר - א ו ש ר ו

הסבויים במשרד ראש הממשלה - מחלקת התכניות הכלכליות - א ו ש ר ו

הסבויים בתקציב משרד העבודה - א ו ש ר ו

הסבויים בתקציב משרד ראש הממשלה - א ו ש ר ו

הסבויים בתקציב משרד התאבורה - א ו ש ר ו

הסבויים בתקציב התחום של משרד הדואר - א ו ש ר ו

הסבויים במשרד האוצר - החשב הכללי - א ו ש ר ו

אישור ערבויות המדינה

הי"ד י. גורלי
בתקבל מכתב משר האוצר צא סיום 12.8.54 בו
הוא מבקש לאשר ערבות הממשלה על 25% מהלוואות
הכלל של 875,000 שנתנו ע"י "בינור" בע"מ לשכון הוטיקיה
במתייטבות.

ה ע ר ב ו ת א ו ש ר ו

הי"ד י. גורלי
במכתבו סיום 24.8.54 מבקש שר האוצר לאשר
ערבות של 50% מהלוואות שנתנו ע"י בנקים
סוביים לחקלאיים, בתנאי שהערבות לא תעלה על 2,250,000 ל"י.

ה ע ר ב ו ת א ו ש ר ו

הי"ד י. גורלי
במכתבו מ-24.8.54 מבקש שר האוצר לאשר
ערבות ע"מ בנק לאומי לחובות הכסים
לשלטונות באנגליה.

ה ע ר ב ו ת א ו ש ר ו

פירון מוקדם של מלגה חובה שנוכח מחשבונית בבנק:

הי"ד י. גורלי
בסם הוועדה למילווה חובה בתקבל מכתב סיום
17.8.54 בו בקשה לאשר רשימה נוספת של
סנסדות שהגישו בקשות להחזרת סכומי המלווה (מקריא את המכתב והחשיפה)

ה ר ט י ט ה א ו ש ר ו

הי"ד י. גורלי
אני מאחל לנה טובה לחברי הוועדה.
היטיבה סגורה.

היטיבה נועלה ב-11.30